

Vypraveno

dne 20. 10. 2016

PříLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: ..... 24. 10. 2016 .....
podpis: .....

MVCRP014VIP6

V Praze dne 17. 10. 2016
Č. j.: MV-98927-5/VS-2016

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 186/2013 Sb.

prac. č.: 0950r

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal právní zástupce ..... advokát se sídlem advokátní kanceláře ..... za nezletilou ..... nar. ...., Znojmo – Česká republika, (dále také „žadatelka“ nebo „nezletilá“), státní občanka Vietnamu, trvale byt: ..... rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále také „Ministerstvo vnitra“), ze dne 24. 5. 2016, č. j.: VS-8841/835.3/2-2014, kterým nebylo podle ustanovení § 11 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), vyhověno žádosti o udělení státního občanství České republiky nezletilé dceři, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění

I.

Zákonná zástupkyně prostřednictvím Krajského úřadu Jihomoravského kraje dne 3. 9. 2014 požádala o udělení státního občanství České republiky pro nezletilou dceru (dále také „žádost“). Zákonná zástupkyně i nezletilá dcera jsou státními občankami Vietnamu, otec nezletilé je též státním občanem Vietnamu a s podáním žádosti vyjádřil písemný souhlas s úředně ověřeným podpisem. Trvalý pobyt nezletilé byl povolen ke dni 28. 1. 2008.

Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 13. 11. 2015 bylo správní řízení podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu přerušeno a zároveň byla zákonná zástupkyně žadatelky v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informována o zahájení správního řízení, byla poučena, že podle ustanovení § 36 a 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se

k podkladům rozhodnutí. Zástupkyně žadatelky byla rovněž vyzvána, aby ve stanovené lhůtě doložila doklady k prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky. Tyto doklady byly v usnesení specifikovány. Vyžádané podklady byly doloženy dne 14. 12. 2015.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že nezletilá žadatelka prokázala splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 14 odst. 1, 2, 6 a 8 zákona o státním občanství České republiky, neboť má na území České republiky povolen trvalý pobyt ke dni podání žádosti nepřetržitě po dobu alespoň 5 let, na území České republiky se skutečně zdržuje alespoň v rozsahu jedné poloviny doby pobytu, v posledních 3 letech předcházejících dni podání žádosti neporušila závažným způsobem povinnosti vyplývající z jiných právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, daně, cla, odvody a poplatky, nebo veřejnoprávní povinnosti k obci, ve které je přihlášena k pobytu, a v posledních 3 letech bez vážných důvodů nezatěžovala systém státní sociální podpory nebo systém pomoci v hmotné nouzi.

Žadatelka neprokazuje splnění podmínky podle § 14 odst. 3, 4 a 5 zákona o státním občanství České republiky, neboť je ke dni podání žádosti mladší 15 let. Splnění podmínky podle § 14 odst. 7 zákona o státním občanství České republiky žadatelka neprokazuje, neboť byla ke dni podání žádosti mladší 18 let.

Ministerstvo vnitra dále posuzovalo skutečnost, zda je žadatelka v České republice integrována ve smyslu § 13 odst. 1 zákona o státním občanství České republiky. Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že žádosti žadatelky o udělení státního občanství České republiky nevyhoví, a to s přihlédnutím k tzv. zásadě jednotného státního občanství rodičů a dětí, resp. jednotného státního občanství rodičů a dětí, neboť žadatelka je vzhledem ke svému věku zcela závislá na svých rodičích, kteří jsou státními občany Vietnamu a o státní občanství České republiky nežadají.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 24. 5. 2016, č. j.: VS-8841/835.3/2-2014, které bylo právnímu zástupci žadatelky doručeno prostřednictvím datové schránky dne 25. 5. 2016, podal právní zástupce dne 8. 6. 2016 včasný rozklad.

Napadené rozhodnutí považuje za nepřezkoumatelné, když je v rozporu s ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu, neboť neobjasňuje, jakým způsobem bylo zjišťováno, že u žadatelky nelze konstatovat dostatečnou sociální integraci. Právní zástupce polemizuje o pojmu „sociální integrace“ a nesouhlasí s tím, jak je Ministerstvem vnitra vykládán, tj. jako vytvoření pevných sociálních vazeb, když žadatelka žije na území České republiky od narození, je žákyní základní školy, účastní se českých soutěží a dělá vše tak, jak dělají české děti, a přesto není údajně

dostatečně sociálně integrována. K prokázání sociální integrace právní zástupce žadatelky předkládá různé diplomy a dále navrhuje výslech v rozkladu uvedených osob a slyšení nezletilé žadatelky ve smyslu ustanovení § 29 odst. 4 správního řádu. V této souvislosti právní zástupce žadatelky namítá, že jí nebyla dána v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu možnost seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim a s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu 5 As 7/2011-48 ze dne 7. 4. 2011 nebyla žadatelka dále poučena o tom, že nebude moci uplatňovat nové důkazy v odvolacím řízení.

Právní zástupce žadatelky dále v rozkladu vyjadřuje názor, že rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 As 142/2013 ze dne 30. 1. 2014 se vztahoval k předchozí právní úpravě státního občanství. Současná právní úprava umožňuje dvojí státní občanství pro žadatele, totéž umožňuje právní úprava ve Vietnamu, tudíž by tzv. zásada jednotného státního občanství v rodině byla zachována i v případě udělení státního občanství České republiky žadatelce, když by jí i jejím rodičům zůstalo státní občanství vietnamské.

V závěru rozkladu poukazuje právní zástupce na nespravedlivost a nepřiměřenost rozhodnutí ve srovnání s dítětem nabývajícím občanství prohlášením podle § 36 zákona o státním občanství České republiky, když podle důvodové zprávy k tomuto ustanovení má toto umožnit snadnější integraci dětí do české společnosti bez ohledu na občanství dítěte a jeho rodičů. Navrhuje, aby rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena správnímu orgánu I. stupně k dalšímu projednání.

III.

O rozkladu rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

K námitkám právního zástupce ministr vnitra konstatuje následující:

Pokud jde o to, že se rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 As 142/2013 ze dne 30. 1. 2014 vztahoval k předchozí právní úpravě státního občanství, je třeba poznamenat, že tento rozsudek byl opřen o instituty, jež byly beze změny přejaty také do současné právní úpravy nabývání a pozbývání státního občanství České republiky (společná žádost rodičů a dětí), a v neposlední řadě také o čl. 6 Evropské úmluvy o státním občanství, resp. o obecnou právní zásadu jednoty státního občanství rodiny. Na aplikaci této zásady nemění nic to, že nová vnitrostátní úprava, tj. zákon o státním občanství České republiky, nepožaduje pro nabytí českého státního občanství pozbytí dosavadního státního občanství, resp. umožňuje dvojí státní občanství.

K námitce, že rozhodnutí je nespravedlivé a nepřiměřené při srovnání s nabytím státního občanství České republiky podle ustanovení § 36 zákona

o státním občanství České republiky, lze ve stručnosti uvést, že citované ustanovení zákona řeší speciální případy, kdy je dítě, na území České republiky, svěřeno do náhradní péče. Ustanovení proto představuje určitou výjimku z nabytí státního občanství České republiky, nikoli pravidlo, jehož je možné dovolávat se při výkladu jiných ustanovení zákona.

Konečně, namítá-li právní zástupce, že Ministerstvo vnitra ve věci žádosti postupovalo diskriminačním způsobem, a odkazuje na sociálně integrační programy Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, a dokonce dovozuje, že pojem „sociální integrace“ nemá být vykládán ve smyslu pevných sociálních vazeb, je na místě předeslat, že tato argumentace je ve zjevném rozporu s názorem Nejvyššího správního soudu ve shora citovaném rozsudku, s důvodovou zprávou k zákonu o státním občanství České republiky, jež k ustanovení § 13 odst. 1 hovoří o tom, že osoby žádající o udělení státního občanství České republiky jsou povinny prokázat plnou integraci do české společnosti, jež se projevuje integrací pracovní (uplatnění žadatele na trhu práce), rodinnou (intenzita a počet rodinných a osobních vazeb žadatele na státní občany České republiky, resp. jiné osoby trvale žijící v České republice) a sociální (např. podíl na fungování společnosti, činnost v občanských sdruženích, a míra jeho zapojení do společenského života, přijetí kulturních tradic), a v neposlední řadě i s obecnou právní zásadou „Nottebohm“. V případě nezletilého žadatele nízkého věku – a tak je tomu právě v daném případě, kdy nezletilá teprve v prosinci tohoto roku dovrší 9 let – je přitom zjevné, že lze sotva hovořit o pevných a trvalých sociálních vazbách k české společnosti; tak to také konstatuje Ministerstvo vnitra v napadeném rozhodnutí, a pokud tedy právní zástupce hovoří o nepřezkoumatelnosti z důvodu, že Ministerstvo vnitra neobjasňuje, jakým způsobem bylo zjišťováno, že u žadatelky nelze konstatovat dostatečnou sociální integraci, je i tato jeho námitka neopodstatněná.

S uvedenou argumentací právního zástupce stran nesprávného výkladu sociální integrace úzce souvisí předložení nových důkazů o sociální integraci úměrné věku nezletilé, návrh na výslech rodičů, „náhradních prarodičů“ a samotné nezletilé podle ustanovení § 29 odst. 4 správního řádu. Právní zástupce předjímá negativní stanovisko ministra vnitra, když poukazuje na porušení ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu a na správněprávní judikaturu, z níž plyne ve vztahu k aplikaci zásady koncentrace řízení poučovací povinnost správního orgánu.

Pokud jde o nepoučení nezletilé žadatelky o zásadě koncentrace řízení, ministr vnitra konstatuje, že žadatelka byla již v prvostupňovém řízení zastoupena právním zástupcem, u něhož lze předpokládat znalost uvedené zásady, aniž by bylo nutné ho v tomto směru dále poučovat.

Co se pak porušení ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu týká, je na místě konstatovat, že Ministerstvo vnitra v napadeném rozhodnutí vycházelo výlučně z podkladů předložených nezletilou žadatelkou, resp. jejími zástupci. Ministr vnitra proto v neexistenci výzvy k vyjádření ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 správního

řádu neshledává procesní vadu, jež by měla za následek vydání nezákonného rozhodnutí, resp. porušení jejího práva na spravedlivý proces.

Pokud právní zástupce hodlal předložit nebo navrhnout další důkazy, měl tak učinit již v prvostupňovém řízení, a to s ohledem na zásadu koncentrace řízení, jež mu měla být jako advokátovi dobře známa. K tomu však ministr vnitra považuje za vhodné dodat, že i kdyby bylo možné připustit nové důkazy, uvedené v rozkladu, z vyjádření právního zástupce neplyne nic jiného, než že nové důkazy prokazují, že žadatelka má úměrně svému věku běžné sociální vazby, což – jak shora uvedeno – k udělení státního občanství České republiky nepostačuje. Totéž stanovisko lze podle názoru ministra vnitra zaujmout i k požadovanému výsledku nezletilé žadatelky; pokud Ministerstvo vnitra na základě předložených podkladů a ve smyslu shora uvedených úvah konstatovalo nedostatečnou integraci žadatelky, tak na tomto závěru nemůže nic změnit jakýkoli názor nezletilé žadatelky na věc, bylo-li by vůbec možné předpokládat, že si nezletilá ve věku nedovršených 9 let může učinit názor na svůj státoobčanský status.

Na základě výše uvedeného ministr vnitra rozhodl o zamítnutí rozkladu.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

